

KONCENTRÁCIA V EXEKUČNOM KONANÍ A JEJ DÔSLEDKY V KONTEXTE NÁVRHU POVINNÉHO NA ZASTAVENIE EXEKÚCIE

CONCENTRATION IN CIVIL ENFORCEMENT PROCEEDINGS AND ITS CONSEQUENCES IN THE CONTEXT OF A MOTION FOR A MANDATORY STAY OF ENFORCEMENT

Viktória Kol'vecková¹

<https://doi.org/10.33542/SIC2025-1-07>

ABSTRAKT

Novelou Exekučného poriadku účinnou od 1.4.2017 došlo v exekučnom konaní k podstatnému sprísneniu zodpovednosti povinného za včasné uplatňovanie dôvodov zastavenia exekúcie v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie. Autorka sa v predkladanom príspevku zaoberá uplatňovaním koncentračného princípu v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie s úmyslom zaujať postoj k hypotéze, či de lege lata úprava v Exekučnom poriadku je vhodná a efektívna vzhľadom na právne následky a dôsledky, ktoré uplatnenie tejto formy koncentrácie konania vyvoláva. Osobitne sa autorka zaoberá právnymi následkami a dôsledkami oneskoreného uplatnenia návrhu na zastavenie exekúcie, ktoré sa v procesnej rovine prejaví v jeho zamietnutí bez meritórneho prieskumu zo strany exekučného súdu, čo zásadne vedie k riadnemu vykonaniu exekúcie aj v prípade, kedy dôvod pre zastavenie exekúcie existuje.

ABSTRACT

The amendment to the Civil Enforcement Code effective since 1st April 2017 has significantly tightened the liability of the debtor for timely application of the grounds for suspension of enforcement in proceedings on a motion to suspend enforcement. In the presented contribution, the author deals with the application of the concentration principle in proceedings on a motion by the debtor to suspend enforcement with the intention of taking a position on the hypothesis of whether the de lege lata regulation in the Civil Enforcement Code is appropriate and effective with regard to the legal consequences and implications that the application of this form of concentration of proceedings entails. In particular, the author deals with the legal consequences and implications of the delayed application of a motion to suspend enforcement, which at the procedural level is reflected in its rejection without a substantive examination by the enforcement court, which fundamentally leads to the proper execution of enforcement even in cases where a reason for suspension of enforcement exists.

I. ÚVOD

Prítomnosť vykonávacieho konania v právnom štáte je dôležitým pilierom vymožitelnosti práv a im korelujúcich povinností adresátov právnych noriem. Účelom civilnej exekúcie

¹ JUDr., PhD., Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Právnická fakulta, Slovenská republika
Pavol Jozef Šafárik University in Košice, Faculty of Law, Slovak Republic.

realizovanej v podmienkach Slovenskej republiky súdnymi exekútormi² podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej „Exekučný poriadok“ alebo „EP“) je dosiahnuť splnenie povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu aj bez vôle povinného subjektu realizáciou mechanizmov štátneho donútenia³ normovaných v Exekučnom poriadku do podoby jednotlivých spôsobov vykonania peňažnej a nepeňažnej exekúcie, za súčasného využitia donucovacích opatrení⁴, pričom sa žiada zdôrazniť, že tieto zásahy sú zároveň limitované jednou zo základných, a v právnom štáte nevyhnutne uplatňovaných, zásad exekučného práva, ktorou je zásada procesnej obrany a ochrany povinného a tretích osôb. Jej zmyslom je zabezpečiť nielen zákonnosť samotného exekučného konania, ale aj zákonnosť procesného postupu a zákonnosť realizácie jednotlivých úkonov exekučných orgánov. Túto zásadu možno identifikovať v inštitútoch procesnej obrany a procesnej ochrany povinného a tretích osôb, normovaných v Exekučnom poriadku, ktorých diferenciačným kritériom je potreba návrhovej iniciatívy zo strany dotknutého subjektu⁵. Legitimácia subjektov na efektívne iniciovanie inštitútov procesnej obrany v exekučnom práve je v súčasnosti limitovaná uplatňovaním princípu koncentrácie konania, ktorý je typickým princípom sporového konania podľa Civilného sporového poriadku⁶. Osobitne sa žiada poukázať, že konanie vyvolané návrhom povinného na zastavenie exekúcie, ktorému je ťažiskovo venovaný tento príspevok, možno vnímať, ako uvádza odborná literatúra, ako relatívne samostatný spor medzi oprávneným a povinným, v ktorom sa rieši sporná otázka, či je exekúcia vedená po práve.⁷ Napriek tomu zdôrazňujeme, že primárnym účelom exekučného konania nemá byť riešenie sporov⁸ medzi oprávneným a povinným, ale vymoženie judikovaného nároku. Práve to bol dôvod, pre ktorý zákonodarca nastavil v uplatňovaní dôvodov pre zastavenie exekúcie prísne hranice (koncentráciu konania).⁹ Úprava koncentrácie konania v Exekučnom poriadku je však špeciálna, odlišná od úpravy Civilného sporového poriadku, použitie ustanovení o koncentracii ktorého, je v zmysle ust. § 200 EP vylúčené.

Úmyslom predkladaného príspevku je poukázať na uplatňovanie koncentračného princípu v exekučnom konaní, najmä v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, a to za použitia analytickej metódy, metódy dedukcie a čiastočne metódy komparatívnej, pokiaľ ide o komparáciu *de lege lata* stavu s právnou úpravou Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017.

² Do budúca sa v Európe očakáva dominancia výkonu súdnej exekúcie cestou súdnych exekútorov, keďže aj v súčasnosti prevažuje táto forma výkonu exekúcie. Bližšie pozri GORGIEVA, D., NEZIR, F. Enforcement Systems – Differences and Similarities. In: *SEEU Review*. roč. 19, č. 2, 2024. s. 58-64.

³ K formám realizácie civilnej exekúcie bližšie pozri KENNETT, W. *Civil Enforcement in Comparative Perspective: A Public Management Challenge*. Intersentia, 2021 alebo GORGIEVA, D., NEZIR, F. Enforcement Systems – Differences and Similarities. In: *SEEU Review*. roč. 19, č. 2, 2024. s. 58-64.

⁴ KOEVEKOVÁ, V. Zmeny v civilnej exekúcii – donucovacie opatrenia. In: *Studia Iuridica Cassoviensia*, roč. 12, č. 1, 2024. s. 125-141.

⁵ Pozn.: nevyhnutným predpokladom iniciovania konania o inštitúte procesnej obrany je zákonom predpokladaný procesný úkon legitimovaného subjektu, pričom inštitúty procesnej ochrany exekučné orgány uplatňujú *ex officio* bez potreby ich iniciovania.

⁶ Bližšie pozri KOEVEKOVÁ, V. Sudcovská koncentrácia konania vo svetle budovania skutkového základu súdneho rozhodnutia v civilnom sporovom konaní. In: *Studia Iuridica Cassoviensia*, roč. 9, č. 1, 2021. s. 34-43.

⁷ TOMAŠOVIČ, M. § 61k Zastavenie exekúcie súdom. In: ŠTEVČEK, M. a kol. *Exekučný poriadok. Komentár*. 3. vydanie. Praha. C. H. Beck, 2018, s. 361.

⁸ Ako uvádza ČOLLÁK, „na vznik súdneho konania je prirodzene potrebné, aby v interpersonálnych vzťahoch vznikol spor, prípadne, aby bolo konkrétne právo ohrozené, alebo porušené.“ Bližšie pozri ČOLLÁK, J. Spor (ový moment) ako tajomný fenomén - predmet sporu ako kľúč k právomoci prejednávajúcich (decíznych) systémov: úvahy o vzniku súkromného práva procesného? In: *Košické dni súkromného práva: recenzovaný zborník vedeckých prác*. Košice: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, 2021. s. 177-206.

⁹ Pozri Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 22Ek/2906/2021 zo dňa 22.8.2024.

Autorka v príspevku vedie polemiky ohľadom uplatňovania koncentračného princípu návrhu na zastavenie exekúcie vo svetle *de lege lata* právnej úpravy Exekučného poriadku, ktorý stanovuje 15-dňovú lehotu na uplatnenie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, za súčasného zachovania možnosti uplatniť návrh na zastavenie exekúcie aj neskôr (už bez odkladného účinku), kedy však možno úspešne uplatniť ako dôvod zastavenia exekúcie len „nové“ skutočnosti. Dôvodom týchto úvah sú právne následky a dôsledky omeškania sa s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Pochybenie povinného pri včasnom uplatňovaní dôvodov zastavenia exekúcie totiž vedie k pokračovaniu v exekúcii (návrh nevyvolá suspenzívny účinok), omeškanie bude vyhodnotené ako dôvod pre nevyhovenie návrhu na zastavenie, čo v konečnom dôsledku vedie k vykonaniu exekúcie a následnému uplatňovaniu práv povinného voči oprávnenému v ďalšom konaní, tentokrát v sporovom konaní na vrátenie vymoženého plnenia a náhradu spôsobenej škody. Autorka sa preto zamýšľa nad vhodnosťou tejto právnej úpravy a vymedzuje výskumnú hypotézu, či takýto prístup nie je v rozpore so zásadou procesnej ekonómie. Súčasťou textu je aj nevyhnutná analýza právnych dôsledkov pochybenia povinného vo včasnom uplatňovaní dôvodov zastavenia exekúcie. Domnievame sa, že v dostupnej odbornej spisbe doposiaľ nebola prezentovaná problematika komplexne spracovaná.

II. KONCENTRAČNÝ PRINCÍP

Podstatou koncentračného princípu vo všeobecnosti je zrýchliť a zefektívniť procesy v ktorom konaní¹⁰, zároveň jej uplatnenie má nepochybný dopad na budovanie skutkového základu súdneho rozhodnutia¹¹. Nemožno opomenúť názor Lavického, ktorý upozorňuje, že uprednostnenie uzatvorenia konania pred možnosťou tvrdiť skutkové okolnosti je natoľko významným zásahom do procesu zisťovania skutkového stavu, že je nevyhnutné považovať za odôvodnenú požiadavku, aby konanie bolo koncentrované len v situáciách, kedy požadovaný cieľ nie je možné dosiahnuť inak, pričom legitímnym musí byť aj cieľ sledovaný koncentráciou.¹² Ako uvádza Zahradníková, zjednodušene možno koncentráciu konania definovať ako stanovenie limitu pre uplatnenie skutkových tvrdení a dôkazných návrhov k určitému okamihu v konaní.¹³ Moderným prvkom procesných kódexov je rýchlosť, hospodárnosť a prenesenie podstatnej, až rozhodujúcej miery procesnej zodpovednosti na účastníkov sporového konania¹⁴, a to aj pokiaľ ide o exekučné konanie, kde sa zákonodarca ubral cestou zvyšovania miery zodpovednosti účastníkov¹⁵. Tomašovič dopĺňa, že účel a zmysel koncentrácie vidí aj v tom, že koncentrácia zabraňuje zdržiavaniu konania a motivačne pôsobí na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas.¹⁶ Obdobné východiská, ktoré sa rekodifikáciou civilného procesu stali charakteristickými prvkami sporového konania podľa CSP, platia aj pre exekučné konanie, v ktorom sa zákonodarca počnúc 1. aprílom 2017¹⁷ rozhodol posilniť bremená, ktoré v exekučnom konaní aktuálne kladie na

¹⁰ Pozri SVOBODA, K. *Dokazování*. Praha: ASPI – Wolters Kluwer, 2009, 392 s.

¹¹ Pozri KOEVEKOVÁ, V. Vplyv procesnej aktivity sporových strán a uplatňovania sudcovskej koncentrácie konania na dokazovanie v civilnom sporovom konaní. In: *Societas et Iurisprudentia*, roč. IX, č. 4, s. 79-101.

¹² LAVICKÝ, P. a kol. *Moderní civilní proces*. Brno: Masarykova univerzita, 2017. s. 135.

¹³ ZAHRADNÍKOVÁ, R. *Pojmové znaky civilního procesu*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2017. s. 79.

¹⁴ Pozri KUŠNÍRIKOVÁ, M. Pasivita slabšej strany ako rozhodujúci determinant budovania skutkového základu súdneho rozhodnutia. In: *Košické dni súkromného práva*. Košice: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, 2024.. s. 152-162 alebo KUŠNÍRIKOVÁ, M. Konkurencia spôsobov budovania skutkového základu v civilnom sporovom konaní pri pasivite žalovaného. In: *Studia Iuridica Cassoviensia*, roč. 12, č. 1, 2024. s. 142-157.

¹⁵ Pozri napr. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 41Ek/1395/2021 zo dňa 26.4.2024.

¹⁶ TOMAŠOVIČ, M. § 153 Sudcovská koncentrácia konania. In: ŠTEVČEK, M. a kol.: *Civilný sporový poriadok. Komentár*. 2. vydanie Praha: C. H. Beck, 2022. s. 624.

¹⁷ Pozn. v konaniach začatých od 1.4.2017, nakoľko v zmysle prechodných ustanovení EP sa exekučné konania začaté pred účinnosťou novely EP realizovanej zákonom č. 2/2017 Z.z. dokončia podľa predpisov účinných do 31.3.2017.

oprávneného, ale najmä, z pohľadu legitímne očakávaného úspechu pri uplatňovaní inštitútov procesnej obrany, na povinného.

1. Koncentračný princíp v exekučnom konaní

Exekučný poriadok v kontexte proklamovaných dôvodov legislatívnych zmien upravuje špecifickú formu koncentračného princípu, navodeného pre potreby exekučného konania, pričom podľa Exekučného poriadku je možnosť procesnej obrany povinného objektívne limitovaná a neumožňuje exekučným orgánom prihliadnuť na oneskorené návrhy na zastavenie exekúcie za takmer žiadnych okolností, s výnimkou nezavinene skôr neuvádzaných dôvodov zastavenia exekúcie, pričom posúdenie „omeškania“ a „zavinenia“ je úlohou exekučného súdu. O oneskorenosti, prirodzene, nemožno uvažovať v prípade nových (novovzniknutých) relevantných skutočností, s ktorými zákon spája zastavenie exekúcie. Napriek tomu, ani argumentácia novovzniknutými dôvodmi zastavenia exekúcie nevyvolá odkladný účinok návrhu na zastavenie exekúcie podaného po 15-dňovej lehote.

Koncentračná zásada pre účely exekučného konania implikuje všeobecné východiská procesnej teórie o koncentračnom princípe a v konkrétnostiach, vo vzťahu k návrhu na zastavenie exekúcie, spočíva v limitácii možnosti (úspešného, efektívneho) uplatňovania tejto formy procesnej obrany.¹⁸

Do popredia, ako to už v procesnom práve býva, vystupuje zásada „bdelým patria práva“, a úlohou povinného pre dosiahnutie úspechu po iniciovaní konania o zastavenie exekúcie je nielen včasne tvrdiť, ale aj preukazovať podstatné a rozhodujúce skutočnosti pre zastavenie exekúcie existujúce v čase podávania návrhu na zastavenie exekúcie. Účinná obrana povinného v exekúcii sa viaže na včasné predostretie všetkých (pre zastavenie exekúcie relevantných) skutočností, s výnimkou skutočností povinným nezavinene neuvádzaných.

III. NÁVRH NA ZASTAVENIE EXEKÚCIE

Návrh na zastavenie exekúcie je procesným úkonom exekučného práva, ktorého uplatnenie prináleží tak oprávnenému, ako aj povinnému. S ohľadom na účastníka iniciujúceho konanie o zastavení exekúcie však tieto procesné úkony majú odlišnú podstatu a smerujú k naplneniu rozličného účelu.

Návrh oprávneného na zastavenie exekúcie je prejavom dispozičného princípu, ktorý umožňuje oprávnenému disponovať exekučným konaním nielen pokiaľ ide o začatie exekučného konania, ale aj o jeho procesné skončenie zastavením. Podanie návrhu na zastavenie exekúcie oprávneným vedie k zastaveniu exekúcie súdnym exekútorom, ktorý o zastavení rozhoduje vydaním upovedomenia o zastavení exekúcie (§ 61n ods. 1 písm. b) EP). Voči predmetnému upovedomeniu nie sú prípustné námietky, a dorúčením upovedomenia exekučnému súdu sa exekučné konanie končí.¹⁹ Uplatnenie návrhu oprávneného smeruje k zastaveniu exekúcie z vlastnej vôle oprávneného bez existencie a potreby riešenia akejkoľvek spornej otázky.

Naproti tomu, uplatnenie návrhu povinného na zastavenie exekúcie, je prejavom zásady procesnej ochrany a obrany povinného v exekučnom konaní, pričom jeho uplatnenie vyvoláva vznik incidenčného konania, predmetom ktorého je spor o zákonnosť exekúcie, o ktorom je

¹⁸ S pojmom koncentrácia konania, koncentračný princíp, či koncentračná zásada v exekučnom konaní (a osobitne v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie) pracuje aj relevantná odborná spisba, či rozhodovacia prax súdov. Pozri napr. TOMAŠOVIČ, M. § 61k Zastavenie exekúcie súdom. In ŠTEVČEK, M. a kol. *Civilný sporový poriadok. Komentár*. 2. vydanie. Praha: C. H. BECK, 2022. s. 507 a nasl.; napr. Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 38/2020 zo dňa 17.6.2020, Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 220/2024 zo dňa 18.4.2024.

¹⁹ Pozn. v štádiu pred udelením poverenia na vykonanie exekúcie má oprávnený možnosť zobrať návrh na vykonanie exekúcie späť, čím dochádza *ex lege* k zastaveniu exekučného konania dňom späťvzatia návrhu na vykonanie exekúcie.

príslušný rozhodovať exekučný súd. Uplatnením návrhu na zastavenie exekúcie sa povinný bráni proti zákonnosti vedenia exekučného konania z dôvodov normovaných v § 61k ods. 1 EP. Ak návrh na zastavenie exekúcie povinného po posúdení exekučným súdom skutočne smeruje k rozhodnutiu o zastavení exekúcie, je tento procesný následok jeho uplatnenia daný konštatovaním opodstatnenosti návrhu povinného na zastavenie exekúcie po ustálení prítomnosti dôvodu pre zastavenie exekúcie súdom podľa § 61k ods. 1 EP, bez ohľadu na vôľu oprávneného subjektu. Účelom návrhu povinného na zastavenie exekúcie je preto preskúmanie zákonnosti a opodstatnenosti exekučného konania, avšak len v rovine povinným tvrdených dôvodov. Odlišný (azda možno konštatovať, že výnimočný) procesný postup prichádza do úvahy len za predpokladu, že sa oprávnený stotožní s tvrdeniami povinného uvádzanými v návrhu na zastavenie exekúcie, a so zastavením exekúcie súhlasí, čím fakticky spor o zákonnosť exekúcie medzi povinným a oprávneným odpadá. Na súhlasné stanovisko oprávneného sa hľadí, *de facto*, akoby sám oprávnený navrhol exekúciu zastaviť, a v zmysle § 61k ods. 5 EP exekútor rozhodne o zastavení exekúcie vlastným upovedomením o zastavení exekúcie bez akejkoľvek ingerencie exekučného súdu do procesu rozhodovania o zastavení exekučného konania.²⁰ Tento osobitný procesný postup však žiadnym spôsobom nenarúša vyššie naznačené závery, a teda, neovplyvňuje charakter a podstatu návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Možno konštatovať, že zjednodušenie postupu exekučných orgánov je dané a opodstatnené „len“ tým, že medzi sporiacimi sa stranami spor (o zákonnosť a opodstatnenosť exekúcie) odpadá z vôle oprávneného.

1. Dôvody zastavenia exekúcie exekučným súdom

Návrh na zastavenie exekúcie podaný povinným je potrebné odôvodniť kvalifikovaným spôsobom a skutočnosťou, ktorými povinný argumentuje, je nevyhnutné podriaďiť pod dôvody nezákonnosti vedenia exekučného konania podľa § 61k ods. 1 EP. Pre komplexnosť výkladu si dovoľíme aspoň stručné poukázanie na dôvody zastavenia exekúcie na základe návrhu povinného na zastavenie exekúcie:

- A.) *po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku*
Pri uplatnení tohto dôvodu je najčastejšou argumentácia, že po vzniku exekučného titulu²¹ došlo k zániku vymáhaného nároku jeho splnením, či započítaním pohľadávok.
- B.) *exekučný titul bol zrušený*
Zrušenie exekučného titulu sa v exekučnom práve prejavuje ako nedostatok procesnej podmienky spôsobilého exekučného titulu, čím odpadá zákonný podklad vedenia exekučného konania. Zrušenie exekučného titulu, typicky, nie však výlučne, v konaniach o mimoriadnych opravných prostriedkoch, spôsobuje zastavenie exekučného konania. Vzhľadom na to, že odpadne nevyhnutný podklad pre realizáciu exekúcie, v exekúcii nie je možné pokračovať a je potrebné ju zastaviť uznesením exekučného súdu.
- C.) *je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods. 2 EP)*
Tento dôvod zastavenia exekúcie sa viaže na cudzie exekučné tituly, ktoré patria do režimu tzv. automaticky uznávaných cudzích exekučných titulov (napr. európsky platobný rozkaz).

²⁰ V opačnom prípade by nevyhnutne muselo platiť, že rozhoduje exekučný súd, nakoľko, ako uvádza MOLNÁR, „súd je orgánom štátu, nadaný decíznou právomocou, rozhodujúci o právach a povinnostiach subjektov podliehajúcich jeho jurisdikcii.“ Pozri MOLNÁR, P. On violation of the right to a fair trial by insufficient reasoning of the decision. In: *Studia Iuridica Cassoviensia* [online]. 2022, roč. 10, č. 1, s. 72.

²¹ Napr. pri súdom rozhodnutí pôjde o deň vyhlásenia / prijatia / vydania rozhodnutia (§ 217 ods. 1 CSP).

- D.) *sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu*
Pod tento dôvod možno subsumovať všetky dôvody nezákonnosti vedenia exekučného konania, ktoré nemožno podradiť pod iný dôvod, ako napríklad vymáhanie premlčaného nároku²², kedy povinný v rámci podaného návrhu na zastavenie exekúcie vznesie námietku premlčania. Patrí sem však množstvo ďalších dôvodov, ako napríklad dôvody, pre ktoré bolo poverenie na vykonanie exekúcie udelené neoprávnené, pričom návrh na vykonanie exekúcie mal byť zamietnutý, napríklad exekučné konanie bolo začaté voči povinnému, na majetok ktorého bol vyhlásený konkurz a pod.
- E.) *je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov*
Predmetný dôvod zastavenia exekúcie bol do Exekučného poriadku začlenený s účinnosťou od 1.4.2023 a vzťahuje sa na nepeňažné exekúcie, ktorých predmetom je vymoženie tzv. nezastupiteľného plnenia.

IV. KONCENTRÁCIA NÁVRHU NA ZASTAVENIE EXEKÚCIE

Vznik práva povinného na podanie návrhu na zastavenie exekúcie sa viaže na doručenie upovedomenia o začatí exekúcie. Doručením upovedomenia vzniká povinnému (okrem iných procesnoprávných účinkov) právo podať návrh na zastavenie exekúcie v lehote 15 dní, pričom takto uplatnený návrh na zastavenie exekúcie vyvoláva suspenzívny účinok na vykonanie exekúcie, s výnimkou prípadov normovaných v § 61k ods. 4²³ EP.

Včas a kvalifikovane podaný návrh povinného na zastavenie exekúcie, keďže má zo zákona suspenzívny účinok, vyvoláva procesný stav, ktorý bráni súdnemu exekútorovi realizovať vlastné vykonanie exekúcie, najmä vydať exekučný príkaz a uskutočňovať ďalšie, naň nadväzujúce, procesné úkony, a to až do rozhodnutia exekučného súdu o podanom návrhu na zastavenie exekúcie.²⁴

1. Podmienky odkladného účinku návrhu na zastavenie exekúcie

Vo vzťahu k odkladnému účinku zákon v ust. § 61k ods. 2 EP upravuje, že *povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok. Zo znenia citovaného ustanovenia Exekučného poriadku by sa mohlo*

²² Podľa Občianskeho zákonníka platí, že *ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť*. Typicky pre exekučnú notársku zápisnicu bude platiť veta druhá. *Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.*

²³ *Návrh na zastavenie exekúcie nemá odkladný účinok, ak*

a) *ide o návrh na zastavenie exekúcie podľa odseku 3, (pozn. – podaný po lehote 15 dní)*

b) *ide o návrh na zastavenie exekúcie, ktorá je vedená na podklade exekučného titulu, ktorým je neodkladné opatrenie alebo uznesenie o zabezpečení dôkazu, ktoré nadobudli právoplatnosť,*

c) *prílohou návrhu na vykonanie exekúcie na uspokojenie práva na nepeňažné plnenie je osvedčenie o neplnení nepeňažnej povinnosti a znalecký posudok alebo odborné stanovisko znalca, z ktorého je zrejmá všeobecná hodnota inej povinnosti ako zaplatenie peňažnej sumy v peniazoch, ktorú môžu vykonať aj iné osoby, uložená exekučným titulom, ak hodnota tejto povinnosti nevyplýva z exekučného titulu.*

²⁴ Pozn. *De lege lata* úprava nevyžaduje ako podmienku pre vydanie exekučného príkazu (príkazu na vykonanie exekúcie) právoplatnosť rozhodnutia exekučného súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. V tomto smere došlo k zmene oproti stavu spred „veľkej“ novely Exekučného poriadku zrealizovanej s účinnosťou od 1.4.2017 zákonom č. 2/2017 Z.z.

javiť, že pre vyvolanie odkladného účinku návrhu na zastavenie exekúcie musia byť kumulatívne splnené tri podmienky, a síce

- a. včasnosť
- b. kvalifikované odôvodnenie návrhu na zastavenie exekúcie
- c. uvedenie všetkých skutočností, ktoré ku dňu podania návrhu povinný môže uplatniť.

Posúdenie podmienky včasnosti nevyvoláva praktické problémy. Polemicky k vplyvu na vyvolanie odkladného účinku pôsobia podľa nášho názoru zvyšné dve zákonom predpokladané podmienky.

1.1. Podmienka kvalifikovaného odôvodnenia

Odkladný účinok v zmysle zákonného znenia vyvoláva „odôvodnený“ návrh na zastavenie exekúcie, s ohľadom na tretiu podmienku sa žiada dodať, že kvalifikovane odôvodnený. Je však potrebné si uvedomiť (a práve v tom vnímame nedôslednosť zákonodarcu), že v exekučnom konaní je právomoc delená medzi dva exekučné orgány, pričom

- a. konštatovanie odkladného účinku prislúcha súdnemu exekútorovi, ktorý po podaní návrhu na zastavenie exekúcie povinným sám posudzuje predpoklady pre vyvolanie odkladného účinku, nakoľko potrebuje ustáliť svoje ďalšie procesné postupy v konaní, pričom v kladnom prípade, ak návrhu podľa jeho názoru prislúcha odkladný účinok, exekúciu nevykoná do rozhodnutia exekučného súdu, a naopak, ak usúdi, že podmienka (napr. podmienka kvalifikovaného odôvodnenia) splnená nie je, v konaní by mal riadne pokračovať na základe záveru o tom, že odkladný účinok návrh na zastavenie exekúcie nevyvolal. V praktickej rovine ťažko možno očakávať postup súdneho exekútora, ktorý včas podanému návrhu na vykonanie exekúcie neprizná odkladný účinok.
- b. Rozhodovanie o podanom návrhu na zastavenie exekúcie však prislúcha exekučnému súdu, ktorý, napríklad, ak dospeje k záveru, že návrh na zastavenie exekúcie má vady spôsobujúce nezrozumiteľnosť alebo neúplnosť²⁵ podania, uplatní postup podľa § 129 CSP (nakoľko máme za to, že návrh na zastavenie exekúcie treba považovať za podanie vo veci samej), pričom neodstránenie uvedených väd bude mať za následok odmietnutie²⁶ návrhu na zastavenie exekúcie exekučným súdom, kde spätne bude možné skonštatovať, že *ex tunc* neboli splnené predpoklady pre vyvolanie odkladného účinku. Na takúto situáciu však Exekučný poriadok nepamätá, procesne ju nerieši, pričom kladie na exekútora povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, bez zbytočných prietahov, teda pokračovať riadne v konaní, ak postupu nebránia prekážky. Ako relevantné pre upriamenie pozornosti čitateľa sa javí normovanie exekúcie príkazom pohľadávky z účtu v banke, kde zákon ukladá súdnemu exekútorovi vydať exekučný príkaz v zákonom predpokladanej lehote po splnení podmienok pre jeho vydanie, v opačnom prípade je povinnosťou exekútora účet povinného odblokovať. Podmienkou pre vydanie exekučného príkazu je „len“ márne uplynutie lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, avšak podľa §61k ods. 2 EP pre vyvolanie odkladného účinku (ktorý sa má prejaviť práve v nevykonaní exekúcie do času rozhodnutia súdu – a teda v nevydaní exekučného príkazu) sa vyžaduje okrem dodržania zákonnej procesnej lehoty 15 dní aj jeho kvalifikované odôvodnenie (viď. tretia podmienka uplatnenia všetkých rozhodujúcich skutočností povinným), čím vzniká konflikt medzi predmetnými ustanoveniami Exekučného poriadku. Nesprávne posúdenie prítomnosti odkladného účinku podaného návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý v skutočnosti odkladný účinok nemal, môže spôsobiť škodu na strane oprávneného (napr. v podobe povinnosti odblokovať bankový účet

²⁵ K tomu pozri ŠTEVČEK, M. a kol. *Civilný sporový poriadok. Komentár*. 2. vydanie. Praha: C. H. BECK, 2022. s. 507 a nasl.

²⁶ ak v konaní nemožno pokračovať (pozri § 129 CSP).

povinného, čím sa zhoršuje pozícia na uspokojenie pohľadávky oprávneného), kedy, *ad absurdum*, do úvahy prichádza uplatnenie zodpovednosti súdneho exekútora za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.²⁷

S ohľadom na vyššie uvedené sa domnievame, že tak, ako je tomu napríklad v prípade odvolania podľa CSP²⁸, by bolo vhodné explicitne viazať odkladný účinok návrhu na zastavenie exekúcie „len“ na dodržanie 15-dňovej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie. Veď predsa, je povinnosťou exekučného súdu v primeranej lehote, bez zbytočných prietáhov o podanom návrhu na zastavenie exekúcie rozhodnúť.

1.2. Podmienka uvedenia všetkých skutočností odôvodňujúcich zastavenie exekúcie

Ohľadom tretej „podmienky“ - uvedenie všetkých skutočností, ktoré ku dňu podania návrhu povinný môže uplatniť - však ťažko prijať záver, že ide o predpoklad pre vyvolanie odkladného účinku, nakoľko nejde o objektívne preskúmateľné kritérium, ktoré by v čase podania návrhu na zastavenie exekúcie mohol exekučný orgán (súdny exekútor) zodpovedne posúdiť, vyhodnotiť a odvodiť od neho odkladný účinok.

1.3. Záverom k podmienkam odkladného účinku

Vzhľadom na uvedené možno za aktuálneho právneho stavu ako predpoklady odkladného účinku návrhu na zastavenie exekúcie vyhodnocovať len včasnosť jeho podania a kvalifikované odôvodnenie. Ako uvádza dôvodová správa, takémuto návrhu (podanému v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia) priznáva úprava odkladný účinok. Iné návrhy povinného odkladný účinok nemajú a podliehajú vyjadrenej koncentračnej zásade, ktorá je výnimočne zmiernená nemožnosťou namietané skutočnosti skôr uplatniť (z objektívnych dôvodov).²⁹ Prihliadajúc na znenie dôvodovej správy možno polemizovať, či skutočne bolo úmyslom zákonodarcu viazať odkladný účinok aj na kvalifikované odôvodnenie návrhu. Textácia zákona však inému záveru v súčasnosti nesvedčí.

2. „Relatívna“ koncentrácia návrhu na zastavenie exekúcie

S ohľadom na nami analyzovanú problematiku koncentrácie v exekučnom konaní je nevyhnutné poukázať na fakt, že možnosť iniciovania návrhu na zastavenie exekúcie nie je, takpovediac, absolútne koncentrovaná, teda absolútne limitovaná len do uplynutia lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Možno skôr hovoriť o akejsi relatívnej forme koncentrácie závislej od procesného štádia uplatnenia tohto prostriedku procesnej obrany, a od povinným uvádzaných skutočností. Povinný teda môže návrh na zastavenie exekúcie využiť aj v neskoršom štádiu exekúcie. Uvádzané tvrdenie si však pre správne pochopenie nevyhnutne vyžaduje precizáciu. Totiž, zákon síce vyslovene počíta s možnosťou neskôr podaného návrhu na zastavenie exekúcie (viď. znenie § 61k ods. 3 EP „V neskôr podaných návrhoch ...“), avšak zároveň pre vyvolanie účinkov spôsobujúcich a pripúšťajúcich meritórny prieskum návrhu na zastavenie exekúcie (s možnosťou tomuto návrhu vyhovieť), je rozsah argumentácie povinného obmedzený len na skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom (teda lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie) alebo na tie, ktoré povinný uvádza síce (z pohľadu lehoty na podanie návrhu na zastavenie s odkladným účinkom) oneskorene, avšak toto oneskorenie nie je zavinené povinným. To znamená, že uvádzané skutočnosti, ktorými povinný

²⁷ LÖWY, A. Zodpovednosť exekútora za škodu v súvislosti s výkonom jeho činnosti. In: *Zo súdnej praxe*. roč. 23, č. 4, 2018. s. 145-157.

²⁸ Pozri § 367 ods. 1 CSP.

²⁹ Pozri Dôvodová správa k návrhu zákona č. 2/2017 Z.z.

argumentuje, nemohol bez vlastnej viny uplatniť skôr. Každopádne, odkladný účinok takto podaný návrh na zastavenie exekúcie nevyvoláva, výkon exekúcie pokračuje ďalej napriek tomu, že súd podanému návrhu môže vyhovieť a exekúciu zastaviť. Za týchto okolností exekučné konanie môže byť úspešne ukončené po vymožení nároku oprávneného a trov exekúcie skôr, ako bude o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodnuté.

3. Novoty v „ďalšom“ návrhu na zastavenie exekúcie a zavinenie povinného

Za účelom dosiahnutia vecného posúdenia oneskorených³⁰ skutkových tvrdení³¹ odôvodňujúcich zastavenie exekúcie v návrhu povinného na zastavenie exekúcie je potrebné (okrem merita veci – samotného skutkového vymedzenia dôvodu pre zastavenie exekúcie) vymedziť aj dôvody oneskoreného predkladania jednotlivých konkrétnych skutkových tvrdení. Práve tento aspekt – včasnosť³² - bude podrobený posúdeniu exekučným súdom v prvom kroku rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie, pričom záver súdu o zavinení oneskorenej argumentácii neumožňuje súdu pokračovať k druhému kroku rozhodovania, ktorým je meritórny prieskum dôvodov zastavenia exekúcie. Ba naopak, naznačený postup vedie k zamietnutiu návrhu na zastavenie exekúcie bez prihliadania na dôvody tvrdené povinným. Zamietavý výrok však, vzhľadom na zaužívanú civilnú procesualistiku, hoci je v súlade so zákonom, je pomerne prekvapivý, nakoľko štandardne býva procesným následkom oneskorenia odmietnutie podania. *De lege lata* Exekučný poriadok viaže na oneskorené predloženie návrhu na zastavenie exekúcie jeho zamietnutie.

Úlohou povinného v návrhu na zastavenie exekúcie je teda tvrdiť relevantné skutočnosti, na podporu svojich tvrdení predkladať dôkazné návrhy, a na základe toho presvedčiť exekučný súd, že uvádzané skutkové tvrdenia odôvodňujúce zastavenie exekúcie sa síce javia ako oneskorené, avšak oneskorenie je nezavinené povinným, buď preto, že uvádzané skutočnosti objektívne vznikli neskôr (po uplynutí 15-dňovej lehoty), alebo ich povinný nemohol skôr uplatniť bez svojej viny. Neobstojí preto postup povinného, ktorý dôvody svojho omeškania nevysvetlí. Ako uvádza ústavný súd, „z dikcie § 61k ods. 3 Exekučného poriadku je zrejmé, že po uplynutí 15-dňovej lehoty bol sťažovateľ oprávnený uplatniť len také právne skutočnosti, ktoré nastali po jej uplynutí. Na nedodržanie lehoty upozornil sťažovateľa okresný súd už v uznesení z 9. februára 2022, no sťažovateľ na túto výčitku nereagoval a dôvody svojej pasivity neozrejmil ani v sťažnosti proti uzneseniu, ani v ústavnej sťažnosti. Okresný súd tak v sťažnostnom konaní nemohol posúdiť, či bola sťažovateľova nečinnosť (pasivita) ospravedliteľná.“³³

4. Oneskorenie povinného

Kladíme si otázku, kedy k oneskoreniu na strane povinného dochádza? Zjednodušene načrtnuté, avšak v ďalšom texte rozvedené, máme za to, že z dikcie zákona možno vyvodiť, že po uplynutí 15-dňovej lehoty³⁴ neexistuje žiadna absolútna lehota na uplatnenie tzv. „prvých

³⁰ Pozn.: ide o rozhodujúce skutočnosti, ktoré existovali pred uplynutím lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, avšak v prvom návrhu na zastavenie exekúcie neboli uplatnené, resp. návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom podaný nebol.

³¹ Podľa § 61k ods. 3 EP *V neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.*

³² K tomu pozri napr. Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 483/2023 zo dňa 24.10.2023, ústavný súd zároveň poukazuje na rovnaké uplatňovanie koncentrácie v exekučnom konaní aj v prípade, že na strane povinného vystupuje spotrebiteľ.

³³ Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 106/2023 zo dňa 21.2.2023.

³⁴ Na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom.

novôt³⁵, teda novovzniknutých dôvodov zastavenia exekúcie. Obdobný záver je možné prijať aj vo vzťahu ku skutočnostiam tvrdeným „v poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie“³⁶. Totiž, uplatnenie sudcovskej koncentrácie konania nastolenej režimom Civilného sporového poriadku je v exekučnom konaní vylúčené³⁷, súd preto nemá možnosť posudzovať včasnosť podaného návrhu na zastavenie exekúcie optikou sudcovskej koncentrácie³⁸, a teda vyhodnocovať, či povinný mohol uplatniť uvedenú argumentáciu skôr so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť exekučného konania, a teda prijímať záver, či povinný konal pri uplatňovaní svojich procesných práv starostlivo³⁹. Posudzovanie exekučného súdu sa v zmysle aktuálnej úpravy Exekučného poriadku obmedzuje výlučne na posúdenie včasnosti s ohľadom na obsahové vymedzenie predchádzajúcich návrhov na zastavenie exekúcie. Čo pod tým treba rozumieť?

Jednoducho povedané, ak povinný po 15-dňovej lehote (v rámci ktorej využije možnosť podať prvý návrh na zastavenie) podá nový, ďalší návrh na zastavenie exekúcie (teda druhý návrh na zastavenie), v ktorom bude argumentovať novými (novovzniknutými) skutočnosťami, tak v ďalšom (tretom) návrhu už nebude môcť argumentovať inými novými skutočnosťami z obdobia, kedy bol podávaný druhý návrh na zastavenie exekúcie. Ak však tieto skutočnosti vôbec neuplatní (teda nepodá druhý návrh na zastavenie okamžite po vzniku rozhodujúcich skutočností) a rozhodne sa ich uplatniť až v podstatne neskoršom období, súd nemôže na jeho tvrdenia neprihliadnuť a na tomto základe návrh zamietnuť, nakoľko s takouto alternatívnou zákon nepočíta a pre uplatnenie nových skutočností vzniknutých po 15-dňovej lehote (na podanie návrhu na zastavenie s odkladným účinkom) nestanovuje lehotu na ich uplatnenie. V konaní však exekútor riadne pokračuje, čo napríklad, špeciálne pri predajových exekúciách predstavuje náročný, striktno formálny, procesný postup, ktorého želanému výsledku (v podobe získania výťažku z dražby) zabráni, ak do tohto času súd rozhodne o zastavení exekúcie. Uvedený prístup sa javí byť nehospodárny a neefektívny.

S ohľadom na vyššie uvedené sa preto v konaní o „ďalšom“ návrhu povinného na zastavenie exekúcie javí takáto voľnosť v uplatňovaní dôvodov zastavenia exekúcie ako nevhodná, bez preventívneho účinku a potenciálne spôsobujúca priestor pre nezodpovedné a nehospodárne konanie povinného. Aj preto, *de lege ferendae* navrhujeme sprecizovať znenie ust. § 61k ods. 3 EP zavedením lehoty na uplatnenie novovzniknutých dôvodov zastavenia exekúcie alebo zavedením možnosti súdu vyhodnocovať „včasnosť“ ich uplatnenia v okolnostiach konkrétneho prípadu s ohľadom na správanie povinného a jeho primerane včasnú procesnú reakciu na vznik nových dôvodov zastavenia exekúcie.

Len pre úplnosť dodávame, že vyššie uvedené samozrejme neplatí, ak v „tretom návrhu“ povinný argumentuje rozhodujúcimi skutočnosťami z doby „druhého návrhu na zastavenie“ z dôvodu, že ich neuplatnil skôr bez svojho zavinenia, teda ich objektívne uplatniť nemohol.

Ako dôležité sa javí poukázať na fakt, že efektívnym dôvodom uplatňovaným v návrhu povinného na zastavenie exekúcie po 15-dňovej lehote pravidelne nebude môcť byť splnenie pohľadávky priamo oprávnenému obchádzajúc pritom súdneho exekútora tak, že povinný „iba“

³⁵ Pojem „prvé novoty“ zavádzame pre potreby tohto článku a pre účely správneho pochopenia; pod „prvými novotami“ je potrebné chápať nové skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy odôvodňujúce zastavenie exekúcie, ktoré nastali po uplynutí 15-dňovej lehoty (a teda nemohli byť uplatnené v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom) a budú uplatnené v prvom návrhu na zastavenie exekúcie po uplynutí 15dňovej lehoty (zákon pracuje s pojmom „neskôr podaný návrh“).

³⁶ Pozri textáciu ust. § 61k ods. 3 EP.

³⁷ Na vylúčenie uplatňovania niektorých všeobecných princípov civilného procesu, resp. na potrebu prispôbenia ich uplatňovania upozorňuje v českom právnom prostredí Jančíková, k tomu pozri JANČÍKOVÁ, A. Pojetí účastenství manžela povinného v exekuci. In: *Časopis pro právní vědu a praxi*. Roč. XXXII, č. 2, 2024. s. 311-332.

³⁸ Pozri napr. LUKÁČIKOVÁ, P. - ZÁMOŽÍK, J. *Vývojové tendencie princípov civilného procesu po rekodifikácii civilného práva procesného*. Bratislava: Veda, vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, 2016. s. 76 a nasl.

³⁹ Pozri § 153 CSP.

uspokojí pohľadávku oprávneného (priamo k rukám oprávneného mimo exekučného konania) a pritom nesplní trovy exekúcie. Totiž, podľa § 61f EP platí, že *po doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinnému nastávajú účinky splnenia vymáhaného nároku len vtedy, ak sa plnenie v rozsahu, v ktorom prislúcha exekútorovi podľa § 60 ods. 2, dostane exekútorovi*. Ak nastane nami načrtnutá situácia (pohľadávka plnená priamo oprávnenému bez splnenia trov exekúcie exekútorovi), z citovaného ustanovenia Exekučného poriadku je zrejmé, že nebude môcť ísť o dôvod zastavenia exekúcie povinným, nakoľko

- ad 1. zákonodarca s takýmto plnením nespája účinky zániku vymáhaného nároku oprávneného, teda takéto plnenie sa nezohľadní v exekučnom konaní (vymáhaná suma v prospech oprávneného sa neponíži o zrealizovanú úhradu),
- ad 2. exekútor teda naďalej pokračuje vo vykonávaní exekúcie na plnú sumu vymáhaného nároku oprávneného, jeho príslušenstva a trov exekúcie, a takýto stav neodôvodňuje zastavenie exekúcie súdom.

Naopak, ak by došlo k čiastočnému uspokojeniu oprávneného, a zároveň v zodpovedajúcej časti aj k uspokojeniu trov exekúcie, je úlohou oprávneného takto zrealizovanú úhradu jeho pohľadávky oznámiť exekútorovi, a to napriek tomu, že z gramatického znenia § 61f sa javí, akoby oprávnený mal povinnosť oznámiť len úhrady zrealizované do dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému⁴⁰. Teleologickým výkladom je však potrebné dospieť k záveru, že je povinnosťou oprávneného oznámiť aj úhrady zrealizované neskôr. Následná potreba ich zohľadnenia v konaní sa potom odvíja od toho, či povinný uspokojil aj trovy exekúcie exekútora (v časti zodpovedajúcej vykonanej úhrade v prospech oprávneného). Ak však zavinením oprávneného exekútor nezohľadní vykonanú úhradu (predpokladom je, že aj trovy exekúcie uspokojené boli), povinný sa môže efektívne domáhať rozhodnutia exekučného súdu o zastavení exekúcie (v časti zrealizovanej úhrady v prospech oprávneného).

V. PRÁVNE DÔSLEDKY PORUŠENIA KONCENTRÁCIE

Právnym následkom porušenia koncentračného princípu návrhu na zastavenie exekúcie je neprihliadanie na oneskorené skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy, čo vyústi do zamietnutia návrhu exekučným súdom. Navyše, samotné podanie návrhu na zastavenie exekúcie po koncentračnej lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie nevyvoláva suspenzívny účinok vo vzťahu k vykonaniu exekúcie, preto exekútorovi nič nebráni⁴¹ exekúciu vykonať, teda speňažiť majetok povinného⁴² a exekučné konanie ukončiť aj v priebehu rozhodovania exekučného súdu o návrhu na zastavenie exekúcie. Každopádne, výsledkom rozhodovania o oneskorenom (aj dôvodnom) návrhu na zastavenie exekúcie je jeho zamietnutie podľa § 61l ods. 3 EP, s výnimkou, ak oprávnený súhlasí so zastavením exekúcie na podklade návrhu povinného, kedy exekúciu zastaví upovedomením o zastavení exekúcie súdny exekútor.

Exekúciu teda súdny exekútor za vyššie vymedzených procesných okolností riadne zrealizuje, v prípade peňažných exekúcií, dosiahnutím peňažného výťažku a jeho rozvrhnutím medzi oprávneného (celkový nárok oprávneného) a exekútora (trovy exekúcie), prípadne medzi ďalšie subjekty, pokiaľ ide o exekúciu predajom nehnuteľnosti. Vykonanie exekúcie je v takom prípade postupom *lege artis*, avšak oprávnený v dôsledku tohto postupu dosahuje majetkový

⁴⁰ Ako praktická nedôslednosť zákona sa javí fakt, že oprávnený objektívne nepozná dátum doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému, napriek tomu, na tento okamih *de lege lata* úprava viaže povinnosť oznamovania úhrad priamo oprávnenému.

⁴¹ Pozn.: ba naopak, v exekúcii by mal riadne pokračovať, nakoľko je povinnosťou exekútora postarať sa o vykonanie exekúcie a v uvedenom prípade tomuto postupu nič nebráni.

⁴² Efektivita výkonu exekúcie je čiastočne závislá aj od spolupráce povinného, ale napr. v Nemecku je závislá aj od zistenia podstatných skutočností o majetkových pomeroch dlžníka samotným veriteľom. Bližšie pozri STRASSER, CH., WAMBACH, T. et al. Germany Law and Practice. In: Enforcement of Judgements 2023. London: Chambers and Partners, 2023. 245-159.

prospech do výšky vymoženej sumy, ktorý by nebol získal, ak by exekučné konanie, ktoré iniciovať nemal (nakolko je tu prítomný dôvod zastavenia exekúcie), neinicioval. V súvislosti s uvedeným sa natíska otázka, či majetkový prospech oprávneného má právny základ v bezdôvodnom obohatení alebo v zodpovednosti za škodu? Je plnenie prijaté oprávneným dôsledkom jeho protiprávneho konania alebo ide o plnenie bez právneho dôvodu? Ako totiž uvádza Števček, ak je právnym dôvodom vzniku majetkového prospechu protiprávne konanie škodcu (či škodná udalosť), povinnosť majetkovej reparácie tejto nerovnováhy sa odvíja od titulu náhrady škody, nie od bezdôvodného obohatenia.⁴³

1. Ujma spôsobená povinnému vykonaním exekúcie pri existencii dôvodu jej zastavenia

V rovine vymožených trov exekúcie máme za to, že na strane exekútora nevzniká povinnosť vrátiť toto plnenie oprávnenému, nakolko exekúcia prebehla *lege artis*, nie je daný zákonný titul pre vznik bezdôvodného obohatenia, nie sú splnené podmienky zodpovednosti za škodu, a navyše, právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania a súdnym exekútorom nie je vzťahom súkromnoprávneho charakteru, ale je vzťahom verejnoprávnym⁴⁴.⁴⁵ Povinný je však v zmysle ust. § 199g Exekučného poriadku legitimovaný **domáhať sa od oprávneného náhrady škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s exekučným konaním, ak nebol oprávnený návrh na vykonanie exekúcie podať**⁴⁶. Takouto škodou je aj suma vymožených trov exekúcie súdneho exekútora, o výšku ktorých sa znížila majetková podstata povinného v takto vedenom exekučnom konaní. Stotožňujeme sa s názorom Molnára o nesprávnom systematickom začlenení ust. § 199g do časti Exekučného poriadku pojednávajúcej o trovách exekučného konania⁴⁷, nakolko suma vymožených trov exekúcie môže byť v skutočnosti len zlomkom škody skutočne spôsobenej povinnému exekučným konaním, ktoré oprávnený nemal iniciovať. Skutočná škoda, ktorú potenciálne môže takto iniciované exekučné konanie povinnému generovať, môže mať základ práve vo verejnom poznaní skutočnosti, že voči povinnému je vedené exekučné konanie, napríklad z Centrálného registra exekúcií⁴⁸, či z registra poverení. Režim takto spôsobenej ujmy povinnému sa zdá byť jasný, a možnosť náhrady ujmy sa bude spravovať režim zodpovednosti oprávneného za škodu spôsobenú povinnému podľa § 199g EP.

Polemicky sa staviame k režimu regresu sumy vymoženej v prospech oprávneného tak, ako sme to nastolili vyššie (bezdôvodné obohatenie alebo škoda), čím sa budeme zaoberať v ďalšom texte.

Ust. § 611 ods. 3 druhá veta EP upravuje, že *ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému*. Aplikácia predmetného ustanovenia prichádza do úvahy len v procesnej situácii, kedy povinný podal

⁴³ ŠTEVČEK, M. § 451 [Pojem, funkcie a skutkové podstaty] In: Števček, M. a kol. *Občiansky zákonník II. Komentár*. 2. vydanie. Praha. C. H. Beck, 2019, s. 1724.

⁴⁴ Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 M Cdo/4/2011 zo dňa 8.8.2012.

⁴⁵ Pozn.: pre úplnosť sa žiada dodať, že v prípade zinkasovania peňažných súm exekútorom od účastníkov konania bez zákonného rámca je potrebné skúmať predpoklady zodpovednosti súdneho exekútora za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

⁴⁶ Pozri § 199g EP, podľa ktorého *Oprávnený zodpovedá za škodu, ktorá povinnému vznikne v súvislosti s exekučným konaním, ak nebol oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie*.

⁴⁷ MOLNÁR, P. § 199g [Zodpovednosť oprávneného za škodu povinného pri neoprávnenej exekúcii]. In: ŠTEVČEK, M. a kol. *Exekučný poriadok. Komentár*. 3. vydanie. Praha. C. H. Beck, 2018, s. 842.

⁴⁸ Register exekúcií je verejným zoznamom dostupným na webovom sídle Slovenskej komory exekútorov, do ktorého sa o každej právoplatne neskončenej exekúcii zapisujú vybrané údaje podľa § 211a ods. 1 Exekučného poriadku. Obdobný register má aj Česká republika, k tomu pozri ŠÍNOVÁ, R., HAMULÁKOVÁ, K. Civil Procedure and Digital Technology: The Digitalization of the Judiciary and Civil Court Proceedings in the Czech Republic and Associated Problems. In: *International and Comparative Law Review*. roč. 23, 2023, č. 2. s. 271-273.

návrh na zastavenie exekúcie, avšak tento bol zamietnutý pre oneskorenie. Textácia zákona však jasne nenapovedá, aký právny režim je pod „vrátením plnenia“ potrebné rozumieť.

Jednoznačne možno ustáliť, že v naznačenom kontexte na strane jedného subjektu (oprávneného v exekučnom konaní) dochádza núteným vymožením k majetkovému prospachu v neprospech iného subjektu (povinného v exekučnom konaní). Dôvodová správa uvádza, že „ide o tzv. žalobu z „lepšieho práva“, ktorá má za cieľ odstrániť napätie medzi požiadavkami hmotného a procesného práva“.

Tomašovič v komentári k Exekučnému poriadku zastáva názor, že takto získaný majetkový prospech oprávneného je bezdôvodným obohatením s ohľadom na ust. § 451 ods. 2 OZ analogicky ako keď nastalo plnenie bez právneho dôvodu.⁴⁹ Podotýka však, že ak v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie exekučný súd zamietol návrh povinného z dôvodu, že ním tvrdený dôvod zastavenia exekúcie nie je daný, nebude sa môcť povinný úspešne domôcť vydania bezdôvodného obohatenia, nakoľko táto otázka nebude predmetom posudzovania civilného súdu.⁵⁰

Naproti tomu, Molnár v komentári k ust. § 199g EP uvádza, že „exekučný poriadok obsahuje aj osobitnú žalobu na náhradu škody, ktorú má povinný k dispozícii proti oprávnenému v prípade, ak návrh povinného na zastavenie exekúcie súd v dôsledku nedodržania koncentrácie zamietne ako oneskorene podaný, i keď dôvod pre zastavenie exekúcie existoval (§ 611 ods. 3 *in fine*)“⁵¹.

Števček v komentári k Občianskemu zákonníku poukazuje na právo povinného kondikovať oprávneného po skončení exekučného konania. Kondícia podľa Števčeka je žaloba chápaná ako abstraktný pojem reprezentujúci všeobecný prostriedok ochrany akéhokoľvek subjektívneho práva, pričom z tohto dôvodu nemožno pojem „kondícia“ stotožňovať s pojmom „žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia“ a z hľadiska klasifikácie žalôb pôjde o klasickú žalobu na plnenie, kde sa nerozlišuje, z akého právneho dôvodu žiada žalobca o ochranu svojho porušeného alebo ohrozeného subjektívneho práva.⁵²

Domnievame sa, že pre vyvodenie záverov o povahe nároku v tom-ktorom prípade je potrebné vyhodnocovať osobitosti konkrétneho prípadu a aplikovať prístup založený na úvahe, na základe ktorej bolo prijaté publikované rozhodnutie najvyššieho súdu, podľa ktorého „*ten, komu bolo plnené na základe rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené alebo stratilo podľa procesných predpisov účinky, sa bezdôvodne obohacuje len vtedy, ak právny dôvod plnenia reálne nespočíval v hmotnom práve. Ak právny dôvod plnenia podľa hmotného práva tu bol, potom trvá ďalej, bez ohľadu na to, či právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, ktoré toto právo iba deklarovalo, bolo či nebolo zrušené alebo stratilo svoju účinnosť.*“⁵³ Máme za to, že v prípade exekučného konania úspešne vykonaného voči povinnému, je následný charakter uplatňovaného nároku voči oprávnenému vyvodzovať nasledovne. Ak v čase realizácie exekúcie už nebol existentný hmotnoprávny dôvod plnenia (napr. povinný plnil pred exekúciou, avšak návrh na zastavenie uplatnil oneskorene a oprávnený nesúhlasil so zastavením), je potrebné uplatniť od oprávneného bezdôvodné obohatenie. V opačnom prípade (napr. cudzie rozhodnutie bolo v štáte pôvodu zrušené, prípadne bola odložená vykonateľnosť, avšak povinný túto skutočnosť tvrdil oneskorene), je potrebné domáhať sa od oprávneného plnenia

⁴⁹ TOMAŠOVIČ, M. §611 [Návrh na zastavenie exekúcie] In:ŠTEVČEK, M. a kol. *Exekučný poriadok. Komentár*. 3. vydanie. Praha. C. H. Beck, 2018, s. 370.

⁵⁰ Ibidem, s. 370.

⁵¹ MOLNÁR, P. § 199g [Zodpovednosť oprávneného za škodu povinného pri neoprávnenej exekúcii]. In: ŠTEVČEK, M. a kol. *Exekučný poriadok. Komentár*. 3. vydanie. Praha. C. H. Beck, 2018, s. 842.

⁵² ŠTEVČEK, M. § 451 [Pojem, funkcie a skutkové podstaty] In: ŠTEVČEK, M. a kol. *Občiansky zákonník II. Komentár*. 2. vydanie. Praha. C. H. Beck, 2019, s. 1729.

⁵³ Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7 Cdo 85/2013 zo dňa 9.4.2014, R 74/2019.

na základe zodpovednosti oprávneného za škodu spôsobenú povinnému. Každopádne, *de lege lata* úprava jednoznačne počíta s právnou možnosťou povinného domáhať sa vrátenia plnenia, ak existoval dôvod zastavenia exekúcie, bez ohľadu na to, či ide alebo nejde o dôvod spočívajúci v hmotnom práve. S ohľadom na uvedené zastávame názor, že vyššie citovaný judikát nie je za súčasného právneho stavu plne aplikovateľný, avšak rozhodujúce východiská možno vziať aj na *de lege lata* stav.

Odhládnuv od znenia §611 ods. 3 sa venujeme §199g EP, podľa ktorého *oprávnený zodpovedá za škodu, ktorá povinnému vznikne v súvislosti s exekučným konaním, ak nebol oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie*. Predmetné ustanovenie upravuje zodpovednosť oprávneného za škodu spôsobenú návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý veriteľ „nebol oprávnený podať“. Pôvod nedôvodnosti exekučného konania je teda daný *ex tunc*, už v čase začatia exekučného konania. Domnievame sa, že za daných okolností, ak je daná existencia nedôvodného exekučného konania, a s tým súvisiace zásahy do majetkovej a osobnej sféry povinného prejavujúce sa o. i. aj vymožením plnenia od povinného, sa bude plnenie oprávnenému vymožené od povinného vo všeobecnosti považovať za škodu, ktorú si povinný môže od oprávneného nárokovať režimom § 199g EP. V takom prípade, ak nebude aplikovateľné špeciálne ust. § 611 ods. 3 EP (teda nedošlo k zamietnutiu oneskoreného návrhu na zastavenie exekúcie), je potrebné riadiť sa režimom zodpovednosti oprávneného za škodu spôsobenú povinnému. Možno sa však domnievať, že predpoklady zodpovednosti za škodu nebudú vždy naplnené (najmä predpoklad samotnej škody v podobe vymoženého plnenia).

2. Ne/možnosť exekučného súdu zastaviť exekúciu *ex offa*

K vyššie načrtnutému je potrebné podotknúť, že aktuálne znenie Exekučného poriadku explicitne neumožňuje exekučnému súdu *ex offa* rozhodnúť o zastavení exekučného konania, ak súd zistí dôvod zastavenia exekúcie z vlastnej činnosti.⁵⁴ Model, ako za čias účinnosti starého znenia Exekučného poriadku (v konaniach začatých pred 1.4.2017), mal svoje opodstatnenie, nakoľko súčasná úprava nemožnosti *ex offa* prihliadnutia na dôvody zastavenia exekúcie legitimizuje taký postup exekučných orgánov, ktorý *de facto* požeňuje nezákonný stav, kedy aj za znalosti prítomnosti dôvodu zastavenia exekúcie, je exekučný súd zákonom nútený dôvod zastavenia exekúcie ignorovať a návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnuť z dôvodu jeho oneskoreného podania. A hoci je postup exekučných orgánov *lege artis*, nemožno však ignorovať fakt, že takýto prístup (zákona a exekučných orgánov) vedie k neblahým účinkom potenciálneho generovania ďalších sporových konaní (zodpovednosť za škodu, bezdôvodné obohatenie). Napriek tomu sa v odbornej spisbe stretáme s názorom, s ktorým je možné sa stotožniť, že súd môže exekúciu *ex offa* zastaviť, po prvé, ak ide o dôvod, pre ktorý mal exekučný súd návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, teda dôvod, ktorý mal exekučný súd zistiť z návrhu a jeho príloh a po druhé, ak právna skutočnosť, ktorá je dôvodom na zastavenie exekúcie, je zistiteľná z vlastnej činnosti exekučného súdu, prípadne zo súdnych či verejných registrov, teda ak sa nevyžaduje predloženie tvrdení a dôkazných návrhov zo strany povinného.⁵⁵

VI. ZÁVER

Analýzou koncentračného princípu pri uplatňovaní návrhu na zastavenie exekúcie vykonanou v predkladanom článku možno dospieť k záveru o potrebe precizovania právnej

⁵⁴ Porovnaj § 58 EP v znení účinnom do 31.3.2017, podľa ktorého *exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu*.

⁵⁵ TOMAŠOVIČ, M. §611 [Návrh na zastavenie exekúcie] In: ŠTEVČEK, M. a kol. *Exekučný poriadok. Komentár*. 3. vydanie. Praha. C. H. Beck, 2018, s. 371; k tomu pozri napr. Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 55/2024 zo dňa 25.1.2024.

úpravy koncentrácie pri uplatnení návrhu povinného na zastavenie exekúcie, najmä pokiaľ ide o znenie ust. § 61k ods. 3 EP. S ohľadom na vyhodnocovanie omeškania s predkladaním návrhu na zastavenie exekúcie exekučným súdom sa javí ako vhodnejšie uvažovať buď nad zavedením lehoty na uplatnenie novovzniknutých dôvodov zastavenia exekúcie alebo nad vyhodnocovaním omeškania optikou kritérií včasnosti, hospodárnosti a preukazovania dostatočnej miery procesnej aktivity povinného. Autorka považuje za vhodné dať exekučnému súdu priestor vyhodnotiť, či povinný mal a mohol uplatniť dôvod zastavenia exekúcie skôr, s ohľadom na hospodárnosť konania. Javí sa ako nelogické, aby bol povinný limitovaný v uplatňovaní návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, pričom pri neskoršom vzniku dôvodu zastavenia exekúcie môže *de lege lata* tento dôvod uplatniť kedykoľvek v ďalšom procesnom priebehu. Zamedzenie týchto postupov sa javí ako dôležité najmä s ohľadom na hospodárnosť konania.

Za nedostatočnú považujeme právnu úpravu zamietnutia návrhu na zastavenie exekúcie z dôvodu oneskorenia sa s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, nakoľko takýto výsledok rozhodovania exekučného súdu (zamietnutie návrhu na zastavenie exekúcie, hoci podľa nášho názoru by súd mal návrh odmietnuť) môže *pro futuro* generovať ďalšie sporové konania, v ktorých sa v pozícii žalobcu ocitne povinný z exekučného konania, ktoré bolo vedené napriek tomu, že dôvod zastavenia exekúcie existoval, a k jeho zastaveniu súd nepristúpil „len“ z dôvodu, že povinný rozhodujúce skutočnosti uplatnil neskoro. *De lege lata* úprava Exekučného poriadku sa teda aktuálne javí byť v rozpore s princípom hospodárnosti a potenciálne môže zaťažiť súdnu sústavu. Aj s ohľadom na uvedené možno považovať koncept pred veľkou novou Exekučného poriadku⁵⁶, kedy súd *ex offio* rozhodoval o zastavení exekúcie (v prípade akéhokoľvek dôvodu zastavenia exekúcie), za vhodnejší a zodpovedajúci procesnej ekonomii. Zákonodarca sa síce sprísnením koncentrácie v exekučnom konaní rozhodol pre moderný prístup, nakoľko prebral trend prenesenia zodpovednosti za konanie a za jeho výsledok na účastníkov, avšak domnievame sa, že nie je vhodné a efektívne riadne uskutočňovať exekučné konania, u ktorých existuje dôvod pre ich zastavenie, nakoľko po ich ukončení vymožením je možné dôvodne predpokladať, že povinný sa žalobou bude domáhať vymoženého plnenia späť. Do akej miery úspešne, to je otázka konkrétnych skutkových okolností prípadu.

KLÚČOVÉ SLOVÁ

Exekučné konanie, návrh na zastavenie exekúcie, koncentrácia, súdny exekútor, exekučný súd, Exekučný poriadok

KEY WORDS

Enforcement proceedings, proposal to stop enforcement proceedings, concentration, bailiff, enforcement court, the Civil Enforcement Code

POUŽITÁ LITERATÚRA

1. ČOLLÁK, J. Spor (ový moment) ako tajomný fenomén - predmet sporu ako kľúč k právomoci prejednávacích (decíznych) systémov: úvahy o vzniku súkromného práva procesného? In *Košické dni súkromného práva: recenzovaný zborník vedeckých prác*. Košice: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, 2021. s. 177-206. ISBN 978-80-5740-024-0

⁵⁶ § 58 ods. 1 EP v znení účinnom do 31.3.2017, podľa ktorého *Exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu*.

2. GORGIEVA, D., NEZIR, F. Enforcement Systems – Differences and Similarities. In *SEEU Review*. roč. 19, č. 2, 2024. s. 58-64. ISSN 1857-8462. dostupné online: <https://doi.org/10.2478/seeur-2024-0021>
3. HAMULÁKOVÁ, K. *Zásada koncentrace řízení a její uplatnění v civilním soudním řízení*. Praha: Leges, 2010. 192 s. ISBN 978-80-87212-51-6
4. JANČÍKOVÁ, A. Pojetí účastenství manžela povinného v exekuci. In *Časopis pro právní vědu a praxi*. Roč. XXXII, č. 2, 2024. s. 311-332. E-ISSN 1805-2789. dostupné online: <https://doi.org/10.5817/CPVP2024-2-5>
5. JUREČKOVÁ, L. Úvahy nad účelem exekučního řízení a nad pozitivními závazky státu a vyplývajícími z garantovaných základních práv a svobod v kontextu zákona č. 286/2021 Sb. In *Právní rozhledy*. roč. 30, č. 15-16, s. 544-550 ISSN 1210-6410
6. KENNETT, W. *Civil Enforcement in Comparative Perspective: A Public Management Challenge*. Intersentia, 2021. ISBN 9781780688183. dostupné online: <https://doi.org/10.1163/30504856-01201013>
7. KOLVEKOVÁ, V. Zmeny v civilnej exekúcii – donucovacie opatrenia. In *Studia Iuridica Cassoviensia*, roč. 12, č. 1, 2024. s. 125-141. ISSN 1339-3995. dostupné online <https://doi.org/10.33542/SIC2024-1-08>
8. KOLVEKOVÁ, V. Sudcovská koncentrácia konania vo svetle budovania skutkového základu súdneho rozhodnutia v civilnom sporovom konaní. In *Studia Iuridica Cassoviensia*, roč. 9, č. 1, 2021. s. 34-43. ISSN 1339-3995. dostupné online <https://doi.org/10.33542/SIC2021-1-03>
9. KOLVEKOVÁ, V. Vplyv procesnej aktivity sporových strán a uplatňovania sudcovskej koncentrácie konania na dokazovanie v civilnom sporovom konaní. In *Societas et Iurisprudentia*, roč. IX, č. 4, s. 79-101. ISSN 1339-5467. dostupné online <https://sei.iuridica.truni.sk/archive/2021/04/SEI-2021-04-Studies-Kolvekova-Viktoria.pdf>
10. KUŠNÍRIKOVÁ, M. Pasivita slabšej strany ako rozhodujúci determinant budovania skutkového základu súdneho rozhodnutia. In *Košické dni súkromného práva*. Košice: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, 2024. s. 152-162. ISBN 978-80-8129-168-5
11. KUŠNÍRIKOVÁ, M. Konkurencia spôsobov budovania skutkového základu v civilnom sporovom konaní pri pasivite žalovaného. In *Studia Iuridica Cassoviensia*, roč. 12, č. 1, 2024. s. 142-157. ISSN 1339-3995. dostupné online <https://doi.org/10.33542/SIC2024-1-09>
12. LAVICKÝ, P. a kol. *Moderní civilní proces*. Brno: Masarykova univerzita, 2017. 272 s. ISBN 978-80-21076-01-3
13. LÖWY, A. Zodpovednosť exekútora za škodu v súvislosti s výkonom jeho činnosti. In *Zo súdnej praxe*. roč. 23, č. 4, 2018. s. 145-157. ISSN 1335-177X
14. LUKÁČIKOVÁ, P. - ZÁMOŽÍK, J. *Vývojové tendencie princípov civilného procesu po rekodifikácii civilného práva procesného*. Bratislava: Veda, vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, 2016. 133 s. ISBN: 978-80-224-1568-2
15. MOLNÁR, P. On violation of the right to a fair trial by insufficient reasoning of the decision. In: *Studia iuridica cassoviensia* [online]. 2022, roč. 10, č. 1, s. 70-82. ISSN 1339-3995. dostupné online <https://doi.org/10.33542/SIC2022-1-05>
16. SVOBODA, K. *Dokazování*. Praha: ASPI – Wolters Kluwer, 2009, 392 s. ISBN 978-80-7357-414-7
17. STRASSER, CH., WAMBACH, T. et al. Germany Law and Practice. In *Enforcement of Judgements 2023*. London: Chambers and Partners, 2023, s. 245-159

18. ŠÍNOVÁ, R., HAMULÁKOVÁ, K. Civil Procedure and Digital Technology: The Digitalization of the Judiciary and Civil Court Proceedings in the Czech Republic and Associated Problems. In *International and Comparative Law Review*. Roč. 23, č. 2 2023. s. 271-273. ISSN: 2464-6601. dostupné online DOI: <https://doi.org/10.2478/iclr-2023-0024>
19. ŠTEVČEK, M. A Kol. *Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Komentár*. Praha: C. H. BECK, 2022. 1752 s. ISBN: 978-80-7400-909-9
20. ŠTEVČEK, M. a kol. *Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie*. Praha. C. H. Beck, 2018, 1072 s. ISBN: 978-80-7400-706-4
21. ZAHRADNÍKOVÁ, R. *Pojmové znaky civilního procesu*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2017. 279 s. ISBN 978-80-7380-538-8
22. Dôvodová správa k návrhu zákona č. 2/2017 Z.z.
23. Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 M Cdo/4/2011 zo dňa 8.8.2012
24. Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7 Cdo 85/2013 zo dňa 9.4.2014, R 74/2019
25. Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 38/2020 zo dňa 17.6.2020
26. Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 483/2023 zo dňa 24.10.2023
27. Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 106/2023 zo dňa 21.2.2023
28. Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 483/2023 zo dňa 24.10.2023
29. Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 55/2024 zo dňa 25.1.2024
30. Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 220/2024 zo dňa 18.4.2024
31. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 22Ek/2906/2021 zo dňa 22.8.2024
32. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 41Ek/1395/2021 zo dňa 26.4.2024

KONTAKTNÉ ÚDAJE AUTORA

JUDr. Viktória Kol'vecková, PhD.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9617-7713>

odborná asistentka

Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach

Právnická fakulta, Katedra občianskeho práva

Kováčska 26, 040 75 Košice

Telefónne číslo: +421 55 234 4165

E-mail: viktoria.kolvekova@upjs.sk